

پشه آادس

پشه آادس یکی از مهم‌ترین ناقلان بیماری‌های ویروسی برای انسان‌هاست. این پشه به دلیل قابلیت انتقال بیماری‌های مختلف از جمله تب‌دنگی، زیکا، چیکونگونیا و تب‌زرد بسیار مورد توجه است. استان گیلان به دلیل شرایط آب و هوایی مساعد، یکی از مناطق مستعد حضور و تکثیر این پشه در کشور است. امروزه با توجه به فراوانی روز افزون این پشه در گیلان، لزوم اتخاذ اقدامات پیشگیرانه و مدیریتی برای کنترل آن باید بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد.

ویژگی‌های ظاهری

پشه آادس دارای نشانه‌های سفید و سیاه روی بدن و پاهای خود است. این نشانه‌ها شامل خطوط یا لکه‌های سفید رنگ روی پایه پاها و یک خط سفید مرکزی روی پشت است. اندازه این پشه‌ها معمولاً کوچک هستند و اندازه آنها بین ۵ تا ۱۰ میلی‌متر است و به راحتی قابل شناسایی نمی‌باشد. این پشه دارای منقار یا خرطوم بلندی است که برای گزش و تغذیه از خون به کار می‌رود.

رفتار گزش و فعالیت

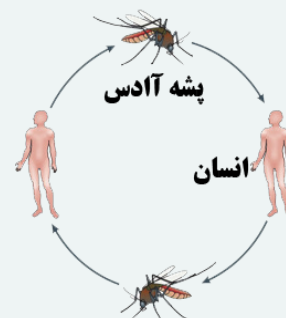
این پشه عمدتاً در ساعات اولیه صبح (قبل از طلوع) و غروب (چند ساعت مانده به غروب) فعالیت دارد، اما ممکن است در

طول روز در مکان‌های سایه و خنک نیز بگزد.

این پشه معمولاً مناطق پایین بدن، مانند پاها و مچ‌ها را مورد گزش قرار می‌دهد، که می‌تواند باعث خارش و التهاب شود.

فرد سالم از طریق گزش پشه آلوده به ویروس می‌تواند به بیماری‌های منتقله از طریق این پشه مبتلا گردد.

زیستگاه

پشه‌های آادس تخم‌های خود را در سطح آب‌های راکد می‌گذارند. این آب‌ها می‌توانند

شامل گلدان‌های گل، بطری‌های خالی، ظرف‌های آب حیوانات و حتی لاستیک‌های قدیمی باشند. تخم‌های پشه آادس در آب‌های راکد و کم‌عمق گذاشته می‌شوند و این تخم‌ها می‌توانند برای مدت طولانی، حتی در خشکی، زنده بمانند تا زمانی که مجدداً در تماس با آب قرار بگیرند. پشه‌های آادس می‌توانند به سرعت تکثیر شوند، به خصوص در شرایط گرمسیری و معتدله که دمای بالا و رطوبت زیاد است.

راه‌های مقابله با پشه آادس از بین بردن محل‌های تولید مثل پشه:

از طریق بهسازی محیط: تخلیه یا پوشاندن تمامی منابع آب‌های راکد مانند زیرگلدان‌ها، بطری‌های خالی، ظرف‌های آب حیوانات، لاستیک‌های قدیمی، ظروف پلاستیکی یک بار مصرف، قوطی‌های فلزی و مخازن آب. پشه‌های آادس تخم‌های خود را در سطح این آب‌های راکد می‌گذارند.

جلوگیری از گزش پشه

استفاده از مواد دافع حشرات: استفاده از مواد دافع حشرات مانند قلم دافع حشرات که حاوی دیت (DEET) ۲۰ تا ۳۰ درصد باشد. بویژه در ساعات پرجزش روز (قبل طلوع و هنگام غروب آفتاب

استفاده از پشه‌بند و توری: استفاده از پشه‌بند در صورتی که در فضای باز استراحت می‌کنید و نصب توری‌های مخصوص بر روی درها و پنجره‌ها برای جلوگیری از ورود پشه‌ها به داخل خانه ضروری است.

استفاده از پوشش با رنگ روشن و گشاده: به صورتی که پاها و بازوها را بپوشاند.

نهنگ هم پزشکی است با آن سالکان

پشه آادس

و

تب دنگی

معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی گیلان

گروه آموزش و ارتقاء سلامت

تابستان ۱۴۰۳

درمان تب دنگی

برای درمان بیماری باید به پزشک مراجعه شود. همچنین توجه به نکات زیر کمک کننده می باشد:

۱- استراحت کافی

۲- مصرف مایعات فراوان (آب ، سوپ، شیر، آب میوه و..)

۳- استفاده از دارهای مسکن مانند استامینوفن

۴- برای تسکین درد از مصرف داروهایی مانند ایبوپروفن، آسپرین، ژلوفن، نوافن، دیکلوفناک، ناپروکسن و مفنایک اسید خودداری شود زیرا در این بیماری ممکن است باعث خونریزی شود.

۵- بیماران به منظور پیشگیری از گزش مجدد توسط پشه و امکان انتقال ویروس تا یک هفته بعد از قطع تب از قرار گیری در معرض گزش مجدد پشه خودداری کنند (با استفاده از توری پنجره ها، پشه بند و یا مواد دافع حشرات).

توجه:

پس از سفر به کشورهای آلوده اگر هر کدام از علائم فوق را داشتید به نزدیک ترین مرکز خدمات جامع سلامت محل سکونت خود مراجعه نمایید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر :

<https://health.gums.ac.ir>

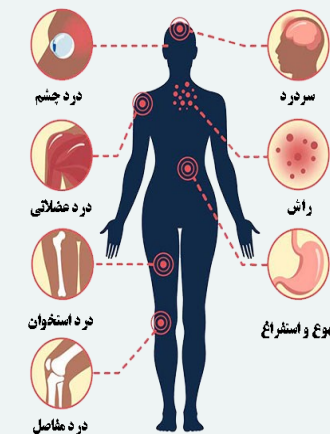
تب دنگی چیست ؟

تب دنگی یک بیماری ویروسی است که توسط گزش پشه آادس منتقل می شود. این بیماری در کشورهای حوزه خلیج فارس مانند امارات متحده عربی، عراق، عمان، عربستان و نیز کشورهای پاکستان، هند و کشورهای جنوب شرق آسیا و بسیاری از مناطق گرمسیری و معتدله جهان وجود دارد.

روش انتقال تب دنگی

در کشورهایی که تب دنگی شایع است پشه های آلوده با گزش انسان ، بیماری را به افراد منتقل می کنند. ویروس تب دنگی از انسان بیمار به پشه آادس منتقل شده و سپس از پشه آلوده به افراد سالم منتقل می شود.

علائم بیماری تب دنگی

تب

سردرد

درد مفاصل، استخوان و عضلات

درد پشت چشم

بی اشتها و استفراغ